

Vi trodde äntligen att det skulle bli lite lugn och ro för hela familjen

I väntan på LSS-utredningen oroar vi oss mer än någonsin. Vad händer om inte sonen får behålla sin assistans dygnet runt?

Han måste lämna lägenheten där han bor med hjälp av sina assistenter och flytta hem till oss föräldrar. Han klarar sig inte en minut själv p g a flera diagnoser bland dem svår epilepsi.

Han har mellan 400-700 anfall per månad, dvs många varje dag. Ramlar handlöst var som helst, när som helst, slår sig, blir medvetslös, ihoplappad och sydd många gånger.

Han behöver dessutom hjälp med ALLT annat eftersom han också har en svår utvecklingsstörning och autism.

Orkar inte beskriva mer detaljerat hans komplicerade situation, det har vi gjort många gånger både för Försäkringskassans handläggare och ett otal andra personer som är inblandade för att få hans vardag att fungera.

Sonen själv är lyckligt ovetande om vad som hotar hela hans nuvarande livssituation.

Ett normalt liv som oss andra, det får han aldrig. Hans assistans betyder allt och han lever ett så bra liv som han någonsin kan få.

Det gör vi i familjen också, att vi åter skulle återta ansvaret för vår nu vuxne son kan bara fungera en begränsad tid. Vi är pensionärer och orken är inte densamma som förr.

Han är definitivt värd ett bättre liv. Vi anhöriga också.